



---

Marts 2001  
36. årgang nr. 2

Danish West Indian Society  
protektor: Hendes Majestæt Dronningen

---

En dansk  
engelsklærer  
i Frederiksted

---



Drama om  
Drake's Seat

---

## Odense-gymnastikholdets succes i Caribien

---



*Kære Gouvernør!*

---

Hvem sender det gækkebrev....?

---

ElRoy på nyt vægmaleri  
i regeringsbygningen

---



Transferdayfest med polcalypso



**Redaktion:** Ole Bidstrup (ansvh.)

+fax: 33 24 10 20

Lykkesholms Alle 2A, 4. sal, 1902 Frederiksberg C

E-mail: [obi-awa@post1.tele.dk](mailto:obi-awa@post1.tele.dk) - Selskabets netadresse: [www.dwis.dk](http://www.dwis.dk)

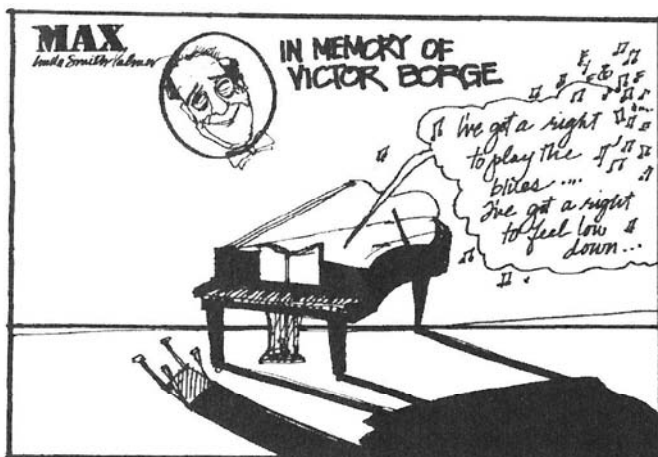
**Festival  
2001**

## Festival - igenigen.....

Foråret og Festivalen nærmer sig, påstår dette blads redaktør endnu en gang. Nej, dette er ikke den samme side en gang til, men konstateringen er den samme: Vi venter 70-80 vestindiske gæster til sommer, men har ikke - endnu da - sengepladser nok. Hvis vi skal fortsætte med disse udvekslinger øerne og os imellem, så må der kigges efter i gæsteværelserne rundt omkring. Alternativet er indkvartering på selskabets regning på hotel og det vil ramme festivalens økonomiske muligheder. Så kig lige efter en gang til...

En tak til Linda Smith-Palmer fra St. John. Hun er satirisk tegner på The Daily News.

I januar blev hendes streg Max the Mongoose til et varmt farvel til Victor Borge:



Han havde retten til at spille the blues, jeg har ret til at føle mig langt nede, står der i redaktørens knapt så elegante oversættelse.

---

## Transferdayfest

Lørdag den 31. marts 2001 kl. **18:00** ☹☹☹ obs!

i Valby Medborgerhus, Valgårdsvej 4, Valby  
(lige ved Toftegårds Plads og tæt ved Valby station)

# En caribisk festaften

**Med caribisk festmåltid, storytelling, lotteri og polcalypso.**

**Tag familie og venner med til en forrygende aften**

**Læs mere om arrangementet inde i bladet.**

**Adgangsbillet: 140 kroner, som dækker entre, festmåltid,  
underholdning og ikke mindst den levende musik.**

**Bar med vand, vin og øl til rimelige priser**

Tilmelding er på grund af det særlige arrangement vigtig og bindende:  
Senest mandag den 26. Marts 2001 pr. E-mail til Erik Marcussen eller  
på kuponen herunder til Esmé Baltzer, Birkevej 34, 2970 Hørsholm.



-----  
*men brug stregen på næste side for at holde postvæsnets mindstemål*

Tilmelding til transferfest lørdag den 31. Marts 2001 i Valby

Navn:

Telefon:

Antal personer:

(Sendes til Esmé Baltzer - adresse på næste side.....)

---

# UNIQUE TOURS

- har som navnet siger den helt individuelle rejse  
som speciale, både for den enkelte og for grupper.  
Og med det bedst tænkelige kontaktnet i det  
tidligere Dansk Vestindien. Ring til

HEIDI CHRISTIANSEN

Springforbivej 4 ● DK-2930 Klampenborg  
Telefon +45 3990 2040 ● Fax +45 3990 2080  
(Reg. under rejsegarantifonden nr. 1026)



Porto

Til:

**Esmé Baltzer  
Birkevej 34  
2970 Hørsholm**

---

# Dansk engelsklærerinde fik job i Frederiksted

En spændende beretning om skolegang og undervisning  
i årene lige før øernes overdragelse til USA

Af Jørgen O. Bjerregaard

I tidens løb er mange danskere rejst til de vestindiske Øer - for kortere eller længere perioder. Mange gjorde en stor indsats derovre. Fælles for dem: de bragte alle et lille stykke Danmark med sig.

På den måde fik Øerne et helt specielt dansk islæt, som kan spores den dag i dag.

En gruppe har historien dog mere eller mindre overset, nemlig de danske lærere, som rejste over for at undervise i offentlige og private skoler.

En af dem var Herdis Riis-Jacobsen (født Kirkegaard). Hun blev født den 10. september 1883 i Århus. Faderen drev en realskole og moderen var forfatterinde.

I sit hjem mødte hun skoledirektøren for de dansk vestindiske Øer, O. Rübner-Petersen, der var en nær ven af hendes far. Herved fik hun tidlig interesse for Øerne.

For at lære det engelske sprog bedre, rejste hun i 1912 til London, hvor hun

opholdt sig i 2 år. Da hun kom tilbage søgte hun to gange forgæves en stilling på de vestindiske Øer. Tredie gang lykkedes det hende blandt 103 andre ansøgere at få en stilling som lærerinde på St. Croix.

Rejsen derover foregik med et af ØK's skibe. Hun fortæller selv om rejsen og opholdet på Øerne: "Efter 10-12 dages sejlads kom vi ind i passaterne under Sydkorset. Mandskabet trak i hvid uniform og der var middag med champagne og dans på dækket. Men vor største oplevelse var dog indsejlingen til St. Thomas. Naturligvis er man ekstra modtagelig for indtryk, når man ikke har set land i en 2-3 uger.

Kl. 5 om morgenen blev der kaldt på os, og vi skyndte os alle op på dækket for at se indsejlingen til Charlotte Amalie. Det var en strålende tropemorgen.

Vi passerede først nogle små koral Øer, som lå ud for Øen. St. Thomas selv lå sløret i morgendisken. Men efterhånden som disen lettede, fik vi det skønne syn at se.

Når jeg som ganske ung reflekterer over tilværelsen, var der altid en ubestemt længsel efter noget bedre, noget pragtfuldt. Her lå det. Det var som et eventyr.

Mellem de hvidkalkede bølgebrydere, som gnistrede i solen, så man ind over den stille bugt, der dannede St. Thomas havn. Hvide og grå huse klatrede op ad de tre maleriske høje, som dannede byen Charlotte Amalie. Bagved dannede bjergene baggrunden mod den blå himmel. Palmerne viftede og de lyse tage blinkede i solen.

Bølgerne brødes til skum mod koralrevne ud for signalstationen, hvor Dannebrog vajede med sine hjemlige farver og mindede os om, at det var dansk land, vi kom til. Så fik vi lods om bord og kastede anker ved kuldepoterne. Herefter de sædvanlige formalia med læge og toldvæsen.

Så snart vi lå stille, blev vi omringet af indfødte, som i skarevis var mødt op for at tjene penge på forskellig vis ved færgebådene. Der var dykkerne - negerdrengene i alderen fra 5-6 år.

Der var også de negre, som havde samlet sig, da damperen kom, for at hjælpe med at bære kul ind.

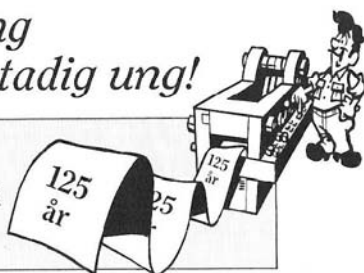
Der var gamle affældige mænd på deres brune stolper, gamle koner med opkiltede kjortler med kridtpibe i munden og stok i hånden, og der var unge ranke mænd og flotte unge kvinder med perlekrans om halsen og blomster i håret. De gik fra kuldepotet med de fyldte kurve og med kun en meters mellemrum.

Der var sladren, skanden, grinen og skri-gen, for det opdager man straks, de indfødte elsker støj.

*...mere end 125 års erfaring  
- men stadig ung!*

Speciale:

TIDSSKRIFTER - BROCHURER  
BØGER - OGSÅ I 4-FARVER



**NØRREBROS  
BOG &  
OFFSET  
TRYK ApS**



**NØRREBROS BOGTRYK &  
GRAFISK CENTER KBH. ApS**

Nørrebrogade 56 . 2200 København N  
Telefon 35 39 61 33 . Telefax 35 37 45 35



**Herdis Riis-Jacobsen sammen med sin mand ved indgangen til deres hus i Frederiksted "The Pancake House", ca 1915 - privat foto.**

Samme aften kl 9 rejste jeg videre med skonnerten Dannebrog til St. Croix, der var mit egentlige bestemmelsessted. Jeg vågnede om morgenen ved indsejlingen til Christianssted, som var gouvernementsby for Dansk Vestindien.

Her blev jeg modtaget meget venligt af skoledirektør O. Rübner-Petersen - min høje foresatte - og tilbragte den første uge i hans hjem.

Her blev jeg straks præsenteret for en af de pragtfulde bygninger, som stammede fra Øernes velstandsperiode. Disse bygninger var arkitektonisk smukke og overdådigt byggede.

Rene paladser med søjlegange og de typiske grønne jalousier. Udenfor var der palmer, rododendron, hibiscus, og roser.

Efter en uges forløb kørte vi videre til Westend ad Centerline, der er den almindelige samfærdselsvej mellem Christianssted og Frederikssted. En lang, snorlige landevej med kokospalmer langs begge sider. Halvvejs fremme, udenfor Kingshill Fort, midt i landet, standsede vi for at se ud over St. Croix.

Her får man indtrykket af, at St. Croix er Dansk Vestindiens agerland. Store strækninger med bomuld og sukkermarke - og ind imellem palmekrattet lå negerlandsbyerne samt plantagerne, hvor plantageejerne bor.

Mange af disse bygninger ligger i dag i ruiner. De stammer fra en tid, hvor plantageejerne holdt slaver og sukkeret var i høj kurs.

---

Det vil sige før roesukkeret kom ind på markedet. Karakteristisk for Øen er de mange ruiner af de gamle sukkermøller, som var blevet ødelagt af orkaner.

De fleste plantageejere dyrker sukkerrør.- Enkelte kreolplantere dyrker frugt, dog ikke i større stil. De lægger sig efter de mest efterspurgte frugter. Sender dem med de kulørte kvinder ind til byerne, hvor de råbende tilbyder deres varer hver morgen.

En af de mest efterspurgte frugter er ananas. Det er morsomt at se en ananasmark. Række efter række stritter de stikkende bladrossetter op fra frugten, der sidder halvt gemt i jorden og ligner en grankogle.

Men der dyrkes mest sukker. Sukkerhøsten er i høj grad afhængig af regnen. Der høstes men i regnfattige tider kan høsten helt slå fejl.

Når de lange tørkeperioder indtraf, så det galt ud for Øerne og ledelsen, da man aldrig var helt sikker på, om Danmark ville beholde Øerne.

Salgstanken havde nemlig altid svævet over dansk vestindien. I Frederikssted tog jeg ind på børnehjemmet Ebenezer, hos forstanderinde Iversen, hvis pensionær jeg skulle være til jeg fandt en lejlighed.

På børnehjemmet var der plads til ca 30 børn i alderen 5-18 år. De levede under udmærkede forhold. Gik i skole om formiddagen - lærte desuden at sy, vaske og lave mad. Om eftermiddagen blev de sendt ud som husassistenter.

På kommuneskolen i Frederikssted blev jeg forestillet for min sorte overlærer, Mr. Oliver og min klasse. 30 børn i 12-14 års alderen i alle nuancer.

De kan tro, at det var noget af et problem at få udleveret en sådan klasse børn af en hel anden race. Alene sproget var et problem.

Det varede noget inden man forstod deres yingo-engelsk. At jeg forholdsvis hurtigt kom til at forstå og holde af dem skyldtes mit ophold på børnehjemmet Ebenezer, hvor jeg var omgivet af dem i min fritid.

Jeg er ofte blevet spurgt, om det ikke var svært at arbejde med børnene. Dertil kan jeg svare, at de lærte meget hurtigt, men de glemte også meget hurtigt. De var villige og lærenemme. Og kunne man få dem til at holde af sig, var der ingen grænser for, hvor trofaste og opofrende, de var.

Hvad man hører om negernes løgnagtighed og tyvagtighed var i høj grad overdrevet. Ærligheden stod vist ikke på svagere føder, end den gør her til lands.

I de to år jeg var lærer i Frederikssted, havde jeg ikke en eneste tyverisag i min klasse.

Tog de tjenende ånder noget, var det i reglen ganske ubetydelige ting som hårnåle, hårspænder, sikkerhedsnåle, glasperler og lignende. For det skal man huske: Negrene kan være meget, barnlige. De råber, skriger og skændes som børn. Har de ingen at tale og skændes med, taler de med sig selv.



Jeg havde uden for mit vindue en af de offentlige cisterner. Den lå ved siden af den lutherske kirke. Hver morgen kl 5 var der et fantastisk spektakel. Jeg stod ofte og kikkede ud gennem jalousierne.

En morgen overværede jeg en morsom scene. Beefmary skændtes med en næsvis negerpige, Evelyn på 15-16 år. Beefmary var en af den negerkvinder, der hver torsdag og lørdag hentede oksekød hos slagter Jackson for at sælge det i Westend. Kl 9 begyndte hun indsmigrende i det fjerne:

"Mary has beef, lovely beef". Og det kunne gøres nødigt, for oksekød i troperne, hvor oxen bruges som trækdyr, er som såleleder.

Man skal næsten have hjatander for at tykke det. Komisk var det, når old Beefmary kom stavrende på sine sorte benstumper.

Stokken i hånden og den ternede kjole opkiltet, ombundet med en tyk sejlgarmsnor. En rød klud bundet om hofterne med en trekant hængende ned over halen, glasperler om halsen og St. Jan-hat-ten med hattenålen lige midt på maven.

Den skulle hun have på, når hun havde solgt alt kødet.

Kødbakken havde hun på hovedet, for negrene bar alting på hovedet. Men som sagt. Beefmary var kommet i skænderi og følgende ordudveksling fandt sted:

## Dansk Vestindien

Profil Rejser har igennem 7 år arrangeret rejser til de tidligere danske tropekolonier

### St. Thomas, St. Croix og St. John

- Flybilletter
- Fly & hotelophold
- Rundrejser
- Grupperejser
- Læserrejser
- Incentive

Rekvirér vores flotte  
SPECIALKATALOG



**profil**   
**rejser**

Profil Travel, Kbh.  
**77 33 55 00**

Profil Travel, Odense  
**77 66 56 00**

Profil Specialrejser  
**33 93 64 44**

Evelyn: *"You little black soul, so black so black, you are quite blue"*

Mary: *"Me going to complain you to the king".*

Evelyn: *"Eh, eh - he aint do me nothing".*

De unge havde let taget over de gamle, som slet ingen oplysning havde og som ikke havde gået regelmæssigt i skole. Nu var der nemlig blevet tvungen skolegang. Det havde skoledirektør O. Rübner-Petersen sørget for. De gamle ville nødtigt indrømme, at de hverken kunne læse eller skrive. Rübner-Petersen var en fremragende pædagog.

Han brugte allerede dengang den fremgangsmåde, som man nu anvender i orientering. Han kunne for eksempel komme hen til dig en dag i skolen, når han var på inspektionsbesøg og sige: "Vil du fortælle om floderne. Du kan jo begynde med tøet, som hænger til tørre".

På den måde kom man jo gennem hele kredsløbet fra fordampning og videre fremefter.

Vore lærebøger behandlede alle emner på tværs, og han forlangte, at vi skulle føre journal over, hvad vi havde talt med eleverne om, så han kunne følge med i, hvordan undervisningen ved de forskellige skoler forløb.

Rübner-Petersen var en så anerkendt kapacitet som skolemand, at han var den eneste, som amerikanerne forsøgte at få til at blive på Øerne efter overtagelsen i 1917. Men han sagde nej. Nu havde han brugt sine bedste år til at indføre dansk på Øerne, og så ville han ikke nedbryde,

hvad han havde bygget op. Min skolebestyrer var som sagt Mr. Oliver. Han var en fortrinlig leder af den lille skole. Han havde en forbløffende autoritet. Men han kom ud for en sørgelig begivenhed.



**Herdis Riis-Jacobsen i sit hjem i Svendborg i 1977. - foto: Paul Ravn Jepsen**

Der begyndte at sive rygter ud om, at han hjemme havde en spedalsk datter, og det måtte man ikke.

Rygterne kom også Rübner-Petersen for øre, og han sendte et brev til Mr. Oliver, at han godt ville rygterne til livs, hvorfor han ville komme på besøg.

---

Mandag nat sejlede Mr. Oliver sin datter i åben båd over til St. Kitts, hvor han havde familie. Han ville ikke have datteren i spedalskhedslejr, som også var en forfærdelig institution. Ingen måtte komme i lejren, og der fandt ingen behandling sted.

Man havde ikke midler mod denne frygtelige sygdom, og kun repræsentanter fra Christian Science vovede sig ind i lejren for at tale med staklerne".

Herdis Riis Jacobsen var glad for at undervise børnene i sin klasse. Hun fortæller videre:

"Det var en dejlig bestilling, for de var søde og rare, og de var nemme at undervise. Da jeg blev ansat ved skolen, sagde guvernøren til Rübner-Petersen: "Hvor tør De lade en dansk lærerinde undervise der, og oven i købet på engelsk?"

Det var slet ikke noget problem, børnene hang ved én. I det hele taget var negrene af et meget venligt gemyt og oven i købet meget trofaste. Da vi til sidst skulle rejse hjem, hjalp min pige mig med at pakke.

Men da vi var færdige, forsvandt hun pludselig. Jeg fandt hende grædende bag en dør. Hun var så ked af, at vi skulle rejse. Man behøvede aldrig at være bange for negrene.

Jeg mindes endnu Sonny, der boede i et havehus ved mit hjem. Han skulle holde haven. Men han var så glad for de våde varer, at han sjældent var ædru. Selv om han var aldrig så fuld, kunne jeg roligt gå gennem haven om aftenen.

Han var iøvrigt ikke så tosset, den Sonny. En dag sagde en mand til ham:

"Du er fuld Sonny". "Ja", lød svaret, "men det går over. Du derimod er dum, og det går ikke over".

Herdis Riis-Jacobsen blev også gift, mens hun opholdt sig på St. Croix. Herom fortæller hun selv:

"Ja, min mand var lærer ved den dansksprogede skole, hvor børnene af de danske embedsmænd og børnene af enkelte velhavende negre gik. Vi blev gift i Kingshill kirken, hvor jeg var organist og spillede til gudstjeneste hver søndag.

Bryllupper var iøvrigt en meget festlig.-forestilling blandt negrene. De søde, sorte brude mødte i mægtigt skrud med vifte, pompadourtaske og salmebog, så de ikke havde hænderne frie, når der skulle byttes ringe foran alteret. Jeg har ofte ved orglet fået de mange ting lagt i skødet, mens ringbytningen fandt sted".

Efter to års forløb rejste Herdis Riis-Jacobsen og hendes mand til USA, hvor de opholdt sig et par år. Herefter gik turen hjem til Danmark. Aftenen før de skulle forlade St. Croix var alle deres ting blevet stuvet ned i skibet.

Men uheldigvis brændte skibet og med det alle deres ejnde. De fik kun nogle ganske få ting med sig. Efter hjemkomsten slog Herdis Riis-Jacobsen og hendes mand sig ned i Svendborg, hvor de i en lang årrække fungerede som lærere. Herdis Riis-Jacobsen døde i 1981 i en alder af 96 år.

---

Jeg havde selv lejlighed til at mødes med hende flere gange i løbet af hendes sidste leveår. Disse møder udviklede sig til et oprigtigt venskab. Hun var - sin alder taget i betragtning - forbløffende åndsfrisk og rørig. Takket være dette, er det lykkedes at stykke denne erindring sammen.

Den bygger i hovedsagen på de samtaler, jeg har haft med hende. Desuden på en båndoptagelse fra 1977, en artikel i Svendborg Avis 13.februar 1966 samt en artikel i tidsskriftet ASK nr 1 1984. Jeg har kun rettet i teksten, hvor det har været nødvendigt - af hensyn til forståelsen.

Jørgen O. Bjerregaard

---



**Kære Gouvernør!**

*Denne lille Blomst Dem sender  
en af Deres gode Venner.  
Han til Neger sort blev fød',  
men for Tiden er han rød,  
det blev han i København,  
kan De gætte saa hans Navn?*

.....

## **Et gækkebrev**

Det satiriske tidskrift "Klods Hans" havde i den søde gækkebrevstid, altså omkring påsken, en lille stribe med forskellige kendte eller meget omtalte personers gækkebrev.

Det var i 1916 og personen her var meget omtalt. Det var arbejderlederen David Hamilton Jackson, som havde været i København for at få støtte til dels et dagblad, dels til arbejdernes organisering.

Så ifølge bladet "Klods Hans" sendte han dette gækkebrev til guvernør Helweg Larsen, da han vendte tilbage til Øerne.



## Formanden skriver...

**F**ørst vil jeg gerne sige mange tak for sidst til de næsten 100 medlemmer, der mødte op til det sidste medlemsmøde i Valby. Det var en spændende og meget hyggelig aften med utrolig god stemning.



**D**ernæst vil jeg minde om, at der snart er endnu et arrangement - nemlig transferday festen den 31. marts, som kommer til at minde om sidste år med middag og musik - denne gang polcalypso orkesteret - det kan man jo ikke gå glip af.

**O**g så er der lige en hovedpine. Har jeg sagt det før? Festival 2001 nærmer sig, og vi har brug for værter! Der er slet ikke nok der har meldt sig. Og det er altså nu, vi skal vide, hvor mange vi kan huse. Derfor: kom ud af busken. Det er jo en stor oplevelse der venter ved således at komme tæt på nogle vestindere - måske ender det med venner for livet! Og Ole Bidstrup, formanden for festivaludvalget, glæder sig derfor til at høre fra flere.

**M**en indtil vi forhåbentligt ses den 31. marts vil jeg blot ønske alle et glædeligt (snarligt) forår.

Louise Steensgaard

# Skræddermester Hodge i København

I 1938 kunne Billed Bladets læsere støde på en artikel, der hed *Det sorte København*. Over to sider blev der fortalt små livshistorier om nogle af byens sorte indbyggere.

En af dem var skræddermester Francis Hodge, der havde boet tre år i byen. Han var født på Sankt Thomas, men havde forladt øen inden overdragelsen til USA i 1917. Derfor var han endnu dansk statsborger. I 24 år havde Francis Hodge været skrædder i Hamborg, inden han med sin kone flyttede til København.

Der er gået adskillige år, siden Jørgen Bjerregaard fortalte om denne interessan-

te artikel. På et af billederne ser man en rank ældre gentleman, der står ved et strygebrædt. Det er Francis Hodge. Han er nydeligt klædt med bl.a. vest og slips, og kæden til lommeruet er med til at give ham megen værdighed, mens målebåndet om halsen og strygejernnet i hans ene hånd fortæller om hans fag.

Ved en gennemgang af Dansk Vestindisk Selskabs gamle protokoller for nogle få måneder siden dukkede der nye oplysninger frem om skæddermesteren.

Den 13. februar 1939 blev Francis Hodge medlem af Foreningen Dansk Vestindien, som vores selskab dengang hed.

## Køb en Årsrejseforsikring hos Europæiske fra kun 139,-



A 880

PENGE, PAS, BILLET, RENE SOKKER OG... EUROPÆISKE

---

Selskabets medlemsmøder var også dengang en blanding af selskabelighed og foredrag, og møderne var hovedindholdet i foreningens virke.

Den næste gang, man kan læse om Francis Hodge, er den 28. december 1946: "Francis Hodge er afgaaet ved Døden D.D.

Foreningen sendte Fru Hodge Kondolenceskrivelse og lod sig repræsentere (med Fanen) ved Bisættelsen."



Indførslen i protokollen er underskrevet "Neu." Foreningens formand, Aug. Neumann, førte selv protokollen, og det er meget sandsynligt, at det var formanden, der repræsenterede foreningen ved Francis Hodges bisættelse.

Senere ophørte traditionen med brug af fanen ved medlemmernes bortgang, men det er glædeligt, at skræddermesteren blev vel modtaget i sit fjerne fædreland, hvor han levede sine sidste elleve år.

PN

---

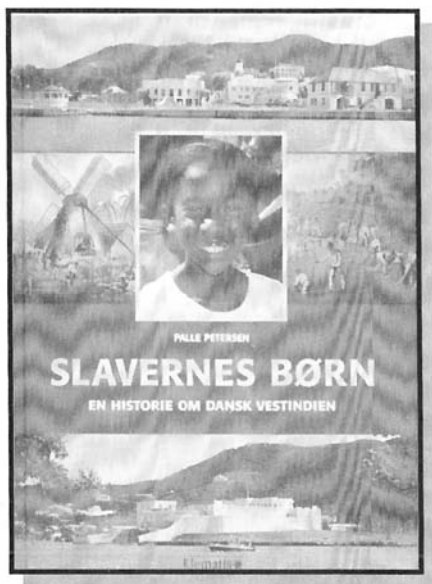
## Så er det slut med gratis parkering.....

I et par år har bilister med ærinde i Christiansted kunnet glæde sig over gratis parkering på pladsen ved Strandgade og foran fortoet.

Fra og med 8. Januar er de to pladser indlemmet i den pengemaskine, som parkering gøres til overalt i verdens bil-

verfyldte byområder, i det forfængelige håb at få bilisterne til at droppe bilen.

Priserne er 1\$ for den første time og 75 cent i timen derefter men med 5\$ som dag-maksimum. I tidsrummet fra 7:30 til 16:00. Både på de to nye betalingspladser i Christiansted og på pladserne på St. Thomas er det muligt at få månedskort.



## Endnu en bog for børn

Palle Petersen, som var omtalt i sidste nummer med børnebogen: Kender du danskernes kolonier, er på banen med endnu en børnebog: Slavernes Børn. Som kun handler om U.S. Virgin Islands, men ellers er bygget op på lidt samme måde som den først omtalte bog (det er to forskellige forlag, der udgiver dem!). Den kombinerer således historien om fortiden med historien om nutiden.

Lad det være sagt med det samme. Denne bog er bedre end den foregående. Den forekommer mere sammenhængende og gennemarbejdet, og de faktuelle fejl er færre. Billedssiden er ligeledes meget flot.

Hvis man vil anskaffe sig en børnebog om Vestindien, vil jeg derfor anbefale, at man vælger denne. Is

# Drama om Drake's Seat

De skal ikke tælles i tusinder, snarere i millioner, de turister, der på rundture på St. Thomas har gjort stop ved udsigtspunktet "Drake's Seat". Det er her, de får fortalt, at Francis Drake sad og holdt øje med spanske guldtransporter - for derefter at sætte efter dem og plyndre dem.

Nogle steder omtales personer som Drake som kapere eller fribyttere, men englænderne kalder han sir og opdagelsesrejsende.

Men det helt sikre er, at han var meget af en eventyrer og at han døde i 1596 - og at han har lagt navn til den bænk, der er ved udsigtspunktet.

Om han nogensinde **har** siddet her, det er en helt anden historie og formentlig en god skrøne. Men det er en kendsgerning, at han har holdt godt øje med skibstrafikken i Caribien.





Et miks af avisclip gennem en årrække. Øverst: I august sidste år sagde gadesælgerne, at de ville ignorere påbudet om at skulle forlade stedet.

I 1994 kom en bilist for tæt på kanten. Han havde venlig klistret en seddel på bagsmækken med besked om, at der ikke var nogle, der var faldet ud over kanten.

Et kys i 1991 - brudepar lod sig fotografere ved det æsel, som en sælger brugte som sin indtægtskilde.

Det er er flot udsigt mod nord og ud over Magens Bay og over mod de britiske jomfruer. Om det så også er et smukt syn med de souvenir-sælgere, der i årevis har blokeret udsigten med deres varer langs kanten, det er en anden historie.

Og den er lang - og den er slut nu. For efter mange måneders strid er sælgerne blevet forment adgang. Ikke uden sværdslag og måske kæmper de videre mod den juridiske overmagt.

Men bortset fra, at en bil var på vej ud over kanten i 1994 og at man også en gang har fundet et lemlæstet lig, der var smidt ud over stengærdet, så er her lidt af

den nyere historie om det berømte udsigtspunkt:

I 1936 giver Arthur Fairchild sammen med andre jordbesiddere på nordsiden myndighederne tilladelse til anlæggelse af vejen forbi Drake's Seat, og i 1948 tillader han også, at det bliver til offentlig vej og med en parkeringsplads - altså til den udvidelse af vejen, som vi kender i dag.

Efter Fairchilds død i 1961, er det hans arving, en nevø, der ejer jorden ved nordvejen. I 1984 giver den lokale regering tilladelse til bygning af et hotel. Men den tilladelse omstødes året efter.

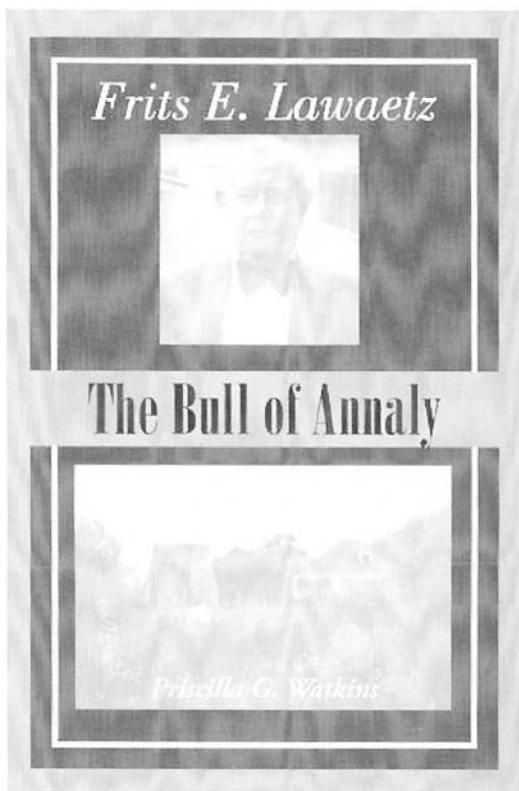
Der var kommet nye senatorer i parlamentet og nu forsøger myndighederne at formene gadesælgerne adgang til stedet. Den sag ender i retten - og påbudet om at "the vendors" skal smides ud må opgives.

I de følgende år bølger striden lidt frem om tilbage - men nu kræver det lokale styre en månedlig afgift af dem, der faldbyder deres T-shirts m.m. Da Fairchilds nevø dør i 1997, så sætter enken juristerne i gang med at få fjernet sælgerne, som de længe har ønsket langt ud over kanten ved Drake's Seat.

I løbet af sommeren 2000 begynder slaget - ud skal de, sælgerne - og det kommer de. Masser af overskrifter og i ledere skriver de kloge, at nu **må** man få gennemført, hvad der er vedtaget - altså ud med dem....

Sælgerne forsvinder - men efter jul gør de påny forsøg på at erobre stedet, et par senatorer har nemlig trukket i land og mener, loven, der formener dem adgang, bør laves om. Sælgerne går til domstolene, men guvernøren går nu også ind i sagen, støttet af stedets ejere - og politiet pudses på dem. I slutningen af januar 2001 stopper strømmen af skriverier - journalisterne må finde nye føljetoner, mens turisterne nu har fri udsigt ud over Magens Bay.

Obi



## Historien om en sang, en cottage og en bog

Nej - dette er ikke en anmeldelse af Fritz Lawaetz nye bog. Men den viste sig at blive starten på en oplevelse næsten på højde med de mange, som Fritz har givet folk, der gæstede det tidligere Dansk Vestindien.

For den gamle Bull of Annaly har altid været god for en historie. Så derfor er det godt, bogen er blevet til noget. For at denne historie kan blive forståelig, så er jeg nødt til at bruge lidt privateri.

---

Sidst i november var jeg og min hustru Anne på Whim til Starving Artists Day. Der sad Frits og signerede sin nye bog. Lidt undskyldende fortalte han, at der jo var en masse "politics" i den. Mange ville nok have følt det lidt mærkeligt, hvis der ikke var...

Sålangt, så godt. Nogle dage senere fik vi naboer i den cottage, der ligger ved siden af vores ønske-cottage i Frederiksted "Coral". Anne sagde, at den dame så meget dansk ud, og det var ikke helt forkert. Ganske vist talte Carol Benedict, som hun hedder, ikke dansk, men hun er barn af emmigrerede danskere. Carol og manden, Tommy, skulle til et familiesammenstød og var her kun få dage. Og selvfølgelig boede de på Cottages by The Sea, for det var lige her på stranden, Tommy i sin tid havde friet til Carol.

På bordet lå vores nyindkøbte bog om The Bull of Annaly - Nācēch, er den udkommet - konstaterede Carol, som ville vide, hvor vi havde købt den. Ja for i virkeligheden havde hun arbejdet med den bog for nogle år tilbage. Nu var det os, der var spørgsmålstegn, for vi havde da set, at forfatteren hed Priscilla G. Watkins.

Men vi havde jo heller ikke set forordet endnu. Her var en særlig tak til Carol, der i 1986 havde optaget en længere video med Fritz som en forberedelse. Og fra den havde Watkins hentet mange af sine oplysninger.

Carol var kommet til St. Croix som ung sygeplejerske og havde arbejdet på Dron-

ning Louise Home i Frederiksted. Her havde hun mødt Tommy, som er ud af Merwin-familien i Frederiksted. Han elskede at spille guitar og dyrkede de gode gamle calypsoer - han havde bl. a. skrevet en, der hedder "Weed Woman". Den kender jeg da godt, svarede jeg.

Se nu var vi begyndt for alvor at snakke med naboerne, og det endte med, at Tommy sang sin sang for mig helt uden akkompagnement, så mon ikke jeg er den eneste, der ligger inde med den caribiske perle på bånd?

I snakken om musikken fortalte vi selvfølgelig om, hvordan Jamesie "The Legend" havde boet hos os i Danmark.

- Jamesie, jamen han hjalp med, da vi byggede den cottage, hvor I bor lige nu, sagde Tommy. (Det bekræftede Jamesie senere - han kunne godt huske Tommy, som han også havde spillet sammen med).

Nu var tidspunktet kommet, hvor Tommy spurgte, om han ikke godt måtte se vores cottage - for det var jo her, han havde boet som barn. På den lille rundtur, fortalte han, hvordan bygningen havde været, da han boede der.

For os blev stedet ikke mindre romantisk efter mødet med Carol og Tommy.

Ved næste solnedgang kunne vi næsten se for os, hvordan han havde siddet nede på stranden, spillet guitar - og friet til sin udkårne. Hvordan skulle jeg dog kunne sige nej? smilede Carol.

# Transferday med fest og fed polcalypso

- og den spændende historie om Beef-Mary, en meget karakteristisk gade-kødsælgerske i danskertidens Frederiksted.



Da selskabets bestyrelse sidste år fandt ud af, at sidste fredag i marts var den 31 - og dermed selve datoen for transferday, så besluttede den at prøve sig med en transferday-fest. Musik, caribisk inspireret mad, fest og farver foruden præmier og anden underholdning. Det blev en succes, så derfor siger bestyrelsen alle gode gange to - også selv om den 31. i år er blevet til en lørdag.

Så der er fest i Valby lørdag den 31. marts kl. 18:00-23:00 og igen med caribisk inspireret buffet. Musikken bliver denne gang leveret af "The Original Danish Polcalypso Orchestra", så mere både caribisk og dansk kan det næppe blive. Drikkevarer er ikke indregnet i entreprisen 140 kroner, men der bliver som sidste år indrettet er bar med rimelige priser.

Amerikansk lotteri bliver der (selvfølgelig) også, fordi det er en festlig måde at skabe ekstra forudsætninger for den kommende festival til sommer. Blandt de mange præmier bliver T-shirts fra USVI, kunst i ramme og nogle af Jamsies håndskårne ting i træ .

Udover det med musikken, er han en fremragende kunsthåndværker.

## Beef-Mary

Som beskrevet tidligere, så har medlemsbladet en rigtig god fe. Det er Ebon Borg, og der er næppe antikvarier i København, som hun ikke kender. Lige som redaktøren elsker hun disse gamle beskrivelser af de den gang danske besiddelser.

En gang var der en bestemt artikel, som hun ikke ville aflevere. - Nej, den er så fantastisk, så jeg vil hellere læse den højt for dig, forklarede Ebon. Og efter en halv snes minutter var der ikke et øje tørt.

- Kunne du ikke tænke dig at gentage den oplæsning en gang på et medlemsmøde, spurgte den håbefulde redaktør, som efter lidt betænkningstid fik ja.

Derfor kommer Ebon Borg - medbringeren det morsomme artikel, som nærmest kan kaldes storytelling på dansk grund.

Artiklen er morsom læsning, men endnu mere utrolig, når Ebon læser den op.

---

Medborgerhuset i Valby lukker normalt tidligt om lørdagen, men DVS har fået lov til, at der holdes åbent til kl. 23:00. Hvor vi alle skal være ude. Derfor starter vi tidligere, nemlig kl. 18:00 - hvilket er godt på mange måder - bl. a. fordi der er buffet til en start og fordi de fleste så kan nå busser og tog inden det bliver nat.

---

## Spar på senatorerne

Der var ingen tvivl, da vælgerne blev spurgt i forbindelse med valget i november: Vi har ikke brug for 15 senatorer.

Skær antallet ned - ikke kun til 11 men 9, det er nok. Sådant var flertallets dom, og nu, hvor øerne er begyndt på ugentlige rundspørger, så har man endnu en gang spurgt. Og svaret er entydigt og en klar gentagelse - smid de 6 senatorer ud, vi behøver kun 9.

Dermed er der lagt op til de nyligt valgte 15 at få den lovgivning gennemført, som befolkningen ønsker. Så chancen for at blive blandt de heldige ved næste senatsvalg kan altså ligge gemt i at få fremlagt det lovforslag, som nedsætter antallet til 9 - så måske er der risiko for at taburetten vælter, hvis man ønsker status quo.

## Sæt navn på din båd eller campingvogn eller lav selv dine skilte

selvklæbende bogstaver som hele ord  
mange farver  
mange skrifttyper  
alle størrelser  
uhyre lette at montere

Oplysning om priser etc. samt bestilling  
[www.accepthandel.dk](http://www.accepthandel.dk)  
eller ring: 4814 0477 (telefonsvarer)

**ACCEPT Handel & Reklame**

### Eksempel:

**VIRGIN**

(højde 10 cm)

Kr. 60,00

**INCL.** moms og  
forsendelse

---

# Gymnastik i varmen

**I sommeren 2000 var der påny dansk gymnastik-besøg på de tidligere danske øer. Det var et elitehold fra Odense og en af deltagerne, Christina Spanggaard, har DVS-formanden opfordret til at skrive om oplevelsen:**

I august sidste år drog 33 spændte (ja, både klar til at opleve, men også spændstige) gymnaster fra Odense til Caribien for at lave gymnastik og møde den caribiske kultur. Vi var så heldige at møde 4 kultur- og mentaliteter.

Vi startede på Den Dominikanske Republik – hvor vi, som en ekstra gevinst, blev tilbudt en en-dagstur til Haiti. Her oplevede vi blandt andet en voodoo-ceremoni.

Ugen efter forløb i Puerto Rico, hvor vi desværre fik aflyst mange arrangementer pga. orkanen Debby, som heldigvis valgte at dreje ud over havet, inden den ramte hele Puerto Rico. De sidste 9 dage var vi gæster på de Vestindiske Øer – og det er de dage, jeg vil skrive lidt om.

Jeg indrømmer gerne, at jeg allerede har fået kolde tæer over at skulle skrive det her indlæg. Der var så mange dejlige, rare mennesker, som hjalp os på de Vestindiske Øer – uden dem havde det simpelthen ikke været muligt – og jeg er bange for at glemme at nævne nogen.

I de 24 dage vi var afsted, mødte vi hverdag mange nye mennesker, som var en stor hjælp for os – jeg kan derfor ikke navnene på alle, men derimod ansigterne.

Derfor vil jeg gerne starte med at sige tusind, tusind tak for den store hjælp og den varme, vi mødte på de Vestindiske Øer. Det var helt fantastisk.

Vi ankom til St. Thomas kort efter middag, hvor vi blandt andet blev modtaget af Beverly Petrus og Gail Francis fra Department of Tourism.

Vi fik udleveret program for resten af vores ophold – allerede her kunne vi se en anden mentalitet og struktur, end vi før havde mødt i Caribien.

Vi blev kørt ind til Charlotte Amalie, hvor vi skulle lave opvisning i Emancipation Garden allerede et par timer efter. Det gik godt, og det var nogle dejlige tilskuere, som selv rokkede med til musikken og smilede meget. Der var speciel begejstring for vores folkedans, som de kunne kende fra tidligere tider.

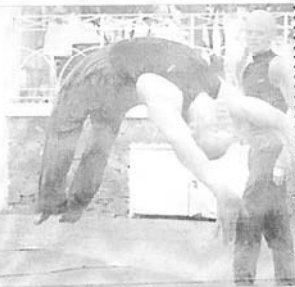
Derefter blev vi kørt til Hotel Holiday Inn, hvor der efter et hurtigt bad var en velkomstreception for os. Der blev serveret noget utroligt lækker mad, vi blev alle interviewet til det lokale TV, og der blev holdt en del taler (bl.a. af en mand med tilknytning til Dansk Vestindisk selskab, som jeg ikke kan huske navnet på...).

Monday, August 28, 2000

### Virgin Islands



# Danish twists and turns



St. John's Gymnastics Team performs in St. John's Harbor with spectators and volunteers.



#### performances

Day 4: 4:30 pm at the University of St. John's and Cruz Bay, St. John's  
Day 5: 7:00 pm at St. John's Golf Course



#### by NATALYNN FARRIELL

**M**embers of the Danish Gymnastics Team performed and showcased their way with the spirit of about 100 onlookers Saturday at St. John's Harbor, one of the Virgin Islands as part of their 10th tour. The group performed in the three-day event at St. John's Harbor and Puerto to showcase the way they perform in the 19th-century event. The team and women mostly performed in separate groups, but in some cases, the team performed together. Performing "twists," "flips" and "tricks" of various kinds, the team surprised the crowd with jumps and flips. It began by 10:30 a.m.

Most gymnasts in the team were 10 to 12 years old. "We are very proud of our team and we are very happy to be here," said the coach, who said the team had been practicing for several months.

#### by NATALYNN FARRIELL

The Danish Gymnastics Team performed in the three-day event at St. John's Harbor and Puerto to showcase the way they perform in the 19th-century event. The team and women mostly performed in separate groups, but in some cases, the team performed together. Performing "twists," "flips" and "tricks" of various kinds, the team surprised the crowd with jumps and flips. It began by 10:30 a.m.

Most gymnasts in the team were 10 to 12 years old. "We are very proud of our team and we are very happy to be here," said the coach, who said the team had been practicing for several months.

Med et par kilo ekstra hver blev vi kørt ned til Crown Bay Marina, hvorfra vi skulle sejle med den lille båd til Water Island, hvor vi skulle privat indkvarteres.

En dejlig lille ø med masser af huller i vejene. Min værtsfamilie havde købt en hel kasse danske basser, så det var bare med at komme i gang!

Det var en god oplevelse at komme helt tæt på en familie, så man kunne høre alt om, hvordan dagligdaglivet foregik.

St. John blev indtaget dagen efter – hvor er der skønt.

Vi startede med en rundtur på øen, hvor vi så en masse dejlige strande - fra oven - og ruinerne af Annaberg. Til sidst fik vi dog også lov at boltre os ved Trunk Bay.

Og som to af gymnasterne har skrevet i vores dagbog: "Man kan sige meget om den strand, og et godt gammel amerikansk udtryk GREAT er vist ikke beskrivende nok!" St. John Business and Professional Women Organization havde

lavet en helt formidabel middag til os, hvorefter vi lavede opvisning på Cruz Bay Field, igen for et godt publikum.

Dagen efter var der sight-seeing på St. Thomas, badning og frokost ved Mogens Bay Beach og besøg i Coral World.

Dagens opvisning var på University of the Virgin Islands Golf Course, hvor næsten alle vore værtsfamilier var.



---

# The Crystal Palace

P.O.Box 12200 St. Thomas, USVI 00801

- et Bread & Breakfasthotel midt i det historiske Charlotte Amalie, St. Thomas.

Hotellet ligger i Dronningens Kvarter, på samme høj, som Synagogen i Krystalgade.

Her kan du i herskabelige omgivelser nyde morgenmaden mens du ser de store krydstogskibene kommer ind.

Rimelige dagspriser, 7. dag gratis

Sommer: 55-80 \$ Vinter: 75-110 \$

Se de mange billeder på:

<http://crystalpalaceusvi.com>

E-mail: [CrystalPalace@St-Thomas.com](mailto:CrystalPalace@St-Thomas.com)



---

Afskedsreceptionen og middagen foregik på Cultural Institute of the Virgin Islands, hvor bl.a. Myron Jackson holdt historisk foredrag. En hyggelig aften.

Vores første og eneste dag uden gymnastik på øerne var tirsdag. De fleste tog båden til St.Thomas for at shoppe og se byen på egen hånd. Over middag dukkede der flere og flere op på Honeymoon Beach – hvor Kon Tiki lagde til stranden og bød på en drink.

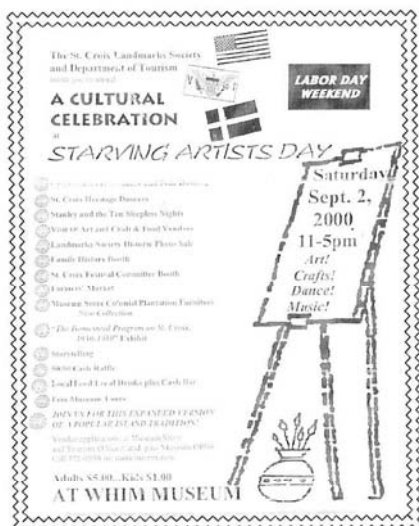
Om aftenen holdt vores værtsfamilier afskedsfest for os på Honeymoon Beach. Vi fik lov at fortsætte festen hos Chuck Gidley, så det varede lige til den lyse morgen.

Med en lille smule hovedpine gik vi så i luften mod St. Croix. Og hvis der var nogle, som stadig var lidt trætte og hængøjede, så vågnede de sidste, da vi ankom til Sugar Beach og blev indkvarteret. Igen et lækkert sted og en meget venlig og hjælpsom vært.

Vi startede med sight-seeing, hvor vi bl.a. så Fortet i Frederikssted og en meget flot botanisk have: The St. George Village Botanical Garden.

Det var en dejlig og også mærkelig oplevelse at se alle de danske navne og andre levn på alle øerne. Middagen blev serveret ved poolen på Sugar Beach og var lavet af St. Croix Festival Committee.





På en "flyer" fra Whim var det danske hold på øverste linje som en stor attraktion

Nogle fik en ridetur, men den helt store oplevelse var mødet med hans far. Han taler stadig dansk og kunne fortælle nogle spændende historier. Om aftenen fik vi selskab og middag sponsoreret af St. Croix Friends of Denmark.

Sidste dag – snøft – her skulle vi lave 2 opvisninger på Whim Plantation. Der var en masse markedsboder og mange andre, der skulle optræde. Det var dejligt også at kunne se noget optræden fra St. Croix.

Hotel Caravelle stod for aftenarrangementet, og det var - ikke mindst på grund af en fremragende værtinde, en sprudlende humørbombe klædt i danske farver og flag - helt forrygende.

Det var meget "dagbogsagtigt", hvad en flok danske gymnaster oplevede, da de

Buck Island var en attraktion, som vi alle havde talt meget om – nogle glædede sig meget, mens andre havde nogle bekymringer, der skulle overvindes... Men jeg tror faktisk, at det endte med, at alle kom i vandet. En dejlig oplevelse.

Da vi kom tilbage blev vi modtaget af Nina York, som havde tilbudt at vise os rundt i byen. Hun fortalte bl.a. om Christiansværn, og vi var inde i regeringsbygningen. En hyggelig eftermiddag i godt selskab med en fagkyndig.

Efter endnu en opvisning med dansk gymnastik, havde "hotelmutter" (kan desværre ikke huske hendes navn!) lavet god mad til os hjemme på Sugar Beach.

Fredag lavede vi en opvisning på Good Hope School. Herefter var vi på sight-seeing med Lawaetz, hvor vi så Lawaetz Museet.

besøgte de smukke gamle danske øer sidste år. Det er umuligt for os at takke alle de dejlige mennesker, som har gjort turen mulig og uforglemmelig for os, nok.

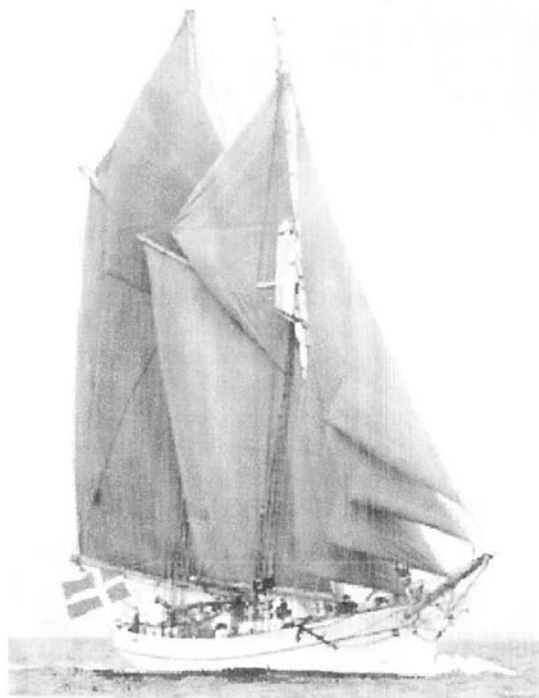
Vi blev mødt med dejlig nysgerrighed, åbenhed, velkommenhed og hjælpsomhed – tak for det.

Vi håber, at vi engang kan gøre gengæld her i Danmark.

Ellers tror nogle af os, vil møde dem på øerne igen – da jeg ved, at mange ikke har været på de Vestindiske Øer for sidste gang.

På vegne af  
 DGI Odenses Caribienhold 2000.

Christina Spanggaard



## Rundrejse i Caribien med bevaret dansk stål- skonnert

De fleste med bare lidt hang til søen bliver varme om hjertet, når de ser et sejskib, en to masters skonnert for eksempel.

Der ikke mange tilbage og John Sørensen fra Svendborg praler med, at han sejler med den eneste stålskonnert, der er tilbage under dansk flag.

Den hedder "Freia" og er en gammel dame, som ikke er der mindste ked af at røbe sin alder: Født i 1898 på Rønne Maskinfabriks bedding sat i fart for at fragte gods rundt omkring i Danmark.

"Freia" og hendes besætning sled i mange år med at fragte bornholmsk granit til hovedlandet.

Mange storslåede monumenter og bygningsværker i dag har en fortid som grove stenklodser i "Freia's" lastrum.

For eks. er pylonerne i den gamle Lillebæltsbro lavet af granit, som "Freia" har

fragtet over Østersøen. Først i 1972 op-hørte skonnertens tilværelse som fragtskib.

Hun gennemgik en total restaurering, og lastrummet blev indrettet med salon med plads til 24 spisende gæster, kabys, bad og fem tomandskamre. I over 25 år har skibet nu sejlet på Nordeuropas kyster med passagerer og givet mange mennesker en uforglemmelig oplevelse.

Men nu vil kaptajn John Sørensen og hans besætning bogstaveligt udvide horisonten. Efter mange år langs Nordeuropas kyster går turen til Caribien.

---

Og igen med mulighed for 10 betalende gæster i de fem dobbeltkahytter. Med andre ord en noget anderledes form for krydstogt. Som skipper beskriver det:

“Næste vinter når nordenvinden hyler over Danmark vil vi besejle Caribiens turkisblå vande med vores fine gamle skib. Det er mange år siden en stor dansk skonnert kommer på disse kanter på denne måde. Vi vil vække opsigt især på de gamle Dansk Vestindiske øer når vi kommer i havn med Dannebrog vejende fra mastetoppen”.

I efteråret 2001 sættes kursen mod Caribien, forventet ankomst til Barbados lige før jul 2001. Første tur i Caribien er Barbados til Grenada jul og nytår 2001-2002. Herefter endnu 5 ture hvor vi hopper fra eksotisk ø til eksotisk ø frem til marts 2002 på Bermuda.

Udrejse og hjemrejse vil blive foretaget således, at man har et par dage til oplevelser på egen hånd på øerne i hver ende af turen. Herimellem er der lagt et rejseprogram med 10 dage - i praksis 9 overnatninger på “Freia”. Her er en kort beskrivelse af de syv ture:

### **Tur 1 - Barbados til Grenada**

Fra Bridgetown, Barbados og med passatvinden i ryggen stik vest over mod St. Vincent og dens gamle hovedstad Kingstown. Herfra lægges kursen mod Grenadinerne. Her findes noget af det bedste snorkel- og dykkevand i Caribien, og vandet er så klart, at man til tider kan se bunden af havet 30 meter nede.

Første stop bliver på Bequia, et gammelt sørøver tilholdssted. Grenadinerne består af et utal af små, lave koraløer med palmetrækronerne som det højeste punkt på øerne. Passatvinden vil drive skonnerten blidt mellem de utallige øer og rev. Forude dukker Grenadas høje bjerge frem over horisonten og endemålet er den rolige havn St.George's.

### **Tur 2 - Grenada til Martinique**

Fra St. George's går rejsen mod nord gennem endnu en række øer. Først de resterende øer i Grenadinerne, videre til St. Vincent, men målet er at gå på opdagelse på St. Lucia. Herfra går turen mod den franske ø Martinique.

### **Tur 3 - Martinique til Antigua**

Fra bjergrige Martinique sejles der til Dominica. Her bor de sidste overlevende af caribierne, folket der beboede de caribiske øer før europæernes ankomst. De bor i landdistrikterne af øen og er efterhånden blevet lidt af en turistattraktion, men er bestemt et besøg værd. Den næste ø bliver Guadeloupe.

Videre mod nord, og den næste ø, der dukker op over horisonten, er Antigua, som har en fantastisk naturhavn i syden. Den blev af Admiral Nelson gjort til englændernes flådebase under napoleonkrigene og rummer mange minder fra den tid.

### **Tur 4 - Antigua til St. Martin**

Man kunne kalde fjerde tur for turen til dobbelt-østaterne. For fra Antigua går det til denne stats bedre halvdel., Barbuda.

Så dukker St. Kitts-Nevis op, her er dyrker man stadig sukkerrør og der bliver påny chancen for at snorkle på flotte koralrev. Turen ender på St. Martin, som den franske del af denne lille ø hedder, eller St. Maarten, som hollænderne kalder deres ende af øen. Trods øens begrænsede udbredelse, er den altså delt i to, med hvert sit sprog.

### Tur 5 - St. Martin til St. Thomas

Denne rejse starter med et lille hop over til Anguilla med Caribiens længste sandstrand og forbavsende få turister. Næste mål bliver en række andre jomfru-øer, bl.a. Norman Island som inspirerede Robert L. Stevenson til "Skatteøen". Så går det til de tidligere danske øer. Endemålet på denne rejse er St. Thomas.

### Tur 6 - St. Thomas til Bermuda

Efter et par snorkel og svømmebesøg på nabøer sættes kursen mod nord, over Sargassohavet, en fantastisk naturoplevelse, der byder på delfiner, hvaler, havskilpadder og meget, meget mere. Dyrelivet i Sargassohavet er utroligt rigt og man kommer meget tæt på naturen med et sejlskib.

Fra det azurblå Caribien til det dyblå Atlanterhav. Forude dukker den lille øgruppe Bermuda op. Gennem en snæver passage kommer "Freia" ind til lagunen, hvor byen St. George ligger og hvor denne sjette og sidste tur slutter.

### Faktiske forhold

Turens varighed er mellem 16 til 19 dage. De endelige datoer afhænger af endnu ikke fastsatte flytider og priser. Turene med "Freia" er fuldt dækket af Rejsegarantifonden. Og med i de ikke helt billige ture, som ventes at blive omkring

37.000 er: 10 sejldage ombord i 2 personers kahytter incl sengetøj og linned Fuldpension ombord, Drikkevarer ombord, 4 overnatninger på hotel (2 på ankomstøen og 2 på afgangsoen) Flyrejse til ankomstø og retur fra afgangsoen

### EIRoy's nyeste mural



Da den 24th Legislature (den nye samling af senatorer) gik i gang med arbejdet i det nye år, var der kommet inspirerende vægmaleri i den grønne bygning over for fortet. På det nærmeste en billedbog, som viser øernes historie. Fra columbus kommer til "Ay-ay", som St. Croix hed før der gik spansk kristendom i endnu en caribisk ø over danskertiden til de seneste kendte navne og guvernører..

Vægmaleriet havde været i udbud, men da de bydende kunstnere ikke var "locals", så gik opgaven til EIRoy. Dermed også til en crucian, der holder meget af Danmark, hvor han fik sin uddannelse.



# Bogsiden

Dansk Vestindisk Selskabs udgivelser af bøger og postkort tilbydes medlemmerne til fordelagtige priser::

## "De Frifarvede"

- af Henrik Hertz m. indl. og noter af Anne Walbom og Eva Frellesvig. Udgivet i anledning af 150 året for slaveriets ophævelse i Vestindien. 81 sider, DVS og Poul Kristensens Forlag, Herning 1998. **Pris kr. 90,-**

## "St. Croix, St. Thomas, St. Jan"

- Henry Morton, Skitsebog og Dagbog fra Dansk Vestindien 1843-44. 184 sider, DVS Kbh. 1975. **Pris kr. 50,-**

## "Flåden og Dansk Vestindien"

- Den danske flådes togter til Caribien 1671-1917. Af Per Nielsen. 48 sider, DVS og Forlaget Marinehistoriske Skrifter, Kbh. 1997 **Pris kr. 40,-**

## "Fra Slavesang til Soca"

- Historien om musikken fra de tidligere Dansk Vestindiske øer. Af Jørgen O. Bjerregaard, Lars Heje og Ole Bidstrup. 63 sider, DVS Kbh. 1991. Bog + kasettebånd **Pris kr. 125,-**  
Bog alene **Pris kr. 37,50**

## "En officer i Dansk Vestindien og hans fritidsbeskæftigelse"

- Redigeret af Steffen Linvald. 122 sider, DVS Kbh. 1988. **Pris kr. 40,-**

## "Dansk Vestindien for 250 år siden"

- J.L. Carstens: En almindelig beskrivelse om alle de Danske, Americanse

eller West-Indiske Ey-lande. 164 sider, DVS Kbh 1981. **Pris kr.50,-**

## "Kunstnere i tropesol. Skitser"

- akvareller og malerier fra det tidligere Dansk Vestindien. Af Ole Bidstrup, Jørgen O. Bjerregaard, Lise Funder m.fl. Udgivet af DVS i samarbejde med udstillingsbygningen Nikolaj, 87 sider, DVS Kbh 1992. **Pris kr. 40,-**



## Pose med 4 postkort

4 forsk. motiver, dobbelte, m. kuverter.

Pr. sæt  
Køb fem sæt

**Pris kr. 25,-**  
**Pris kr. 100 -**

## "Toldvæsenet i Dansk Vestindien, 1672-1917"

Af Poul Erik Olsen, Toldhistorisk Selskab, Kbh. 1988, 261 sider, indbundet, med fotos, billeder og ill. Pris kr 60,-

- kan købes ved medlemsmøder, bestilles pr. brev, telefon eller email hos:

**Lars Hornstrup Hansen,**  
**Herluf Trollesgade 10, 2.tv,**  
**1052 Kbh. K - Tlf: 33 15 32 80**

**E-mail: lhh@adr.dk**

Priser ekskl. porto og forsendelseskuvert. Betales på et vedlagt giro-kort.



# Indmeldelsesblanket

(udfyld med tydelige blokbogstaver - sendes til)

Medlemssekretariatet  
Erik Marcussen  
Græsager 302  
2980 Kokkedal

Navn:

Gade:

Postnr:

Telefon:

By:



## Dansk Vestindisk Selskab

- har eksisteret siden salget af øerne i 1917. Selskabet har den engelske undertitel "Danish West Indian Society". Selskabets protektor er Hendes Majestæt Dronning Margrethe II. Selskabet, der er upolitisk, blev stiftet Valdemarsdag 15. juni 1917 som klubben "Dansk Vestindien" og senere reorganiseret.

I 1969 blev navnet ændret til "Dansk Vestindisk Selskab", som er landsdækkende, men har hjemsted i København.

### *Selskabets formål er:*

**a.** - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien (øerne St. Thomas, St. Croix og St. Jan) samt andre personer, der måtte have interesse i at bevare minderne om Dansk Vestindien (nu U.S. Virgin Islands).

**b.** - at støtte interessen for Danmark i det tidligere Dansk Vestindien (U. S. Virgin Islands).

**c.** - at opretholde og eventuelt skabe kulturelle og venskabelige forbindelser mellem Danmark og U. S. Virgin Islands.

### *Formålet søges gennemført ved:*

**a.** - Møder, sammenkomster, foredrag og anden foreningsvirksomhed.

**b.** - Udgivelse af et medlemsblad 5 gange årligt og andre publikationer.

**c.** - Samarbejde og korrespondance med specielt de på U. S. Virgin Islands eksisterende foreninger med tilsvarende formål.

**d.** - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg.

**Årligt kontingent for tiden:  
200 kr pr. husstand.**

# Dansk Vestindisk Selskab

## Foreningens bestyrelse og adresser

**Louise Steensgaard**, Tomsgårdsvej 103, 4. tv, 2400 København N ☎ 38 88 45 22  
e-mail: loust@get2net.dk

**Lars Hornstrup Hansen**, Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbhvn K ☎ 33 15 32 80

**Søren Laub**, Skovagervej 19, 2920 Charlottenlund ☎ 39 63 90 15

**Ole Bidstrup**, Lykkesholms Alle 2A, 4.sal, 1902 Frederiksberg C ☎ 33 24 10 20

**Marianne Gall**, Godthåbsvej 223, 2720 Vanløse ☎ 38 86 10 69

**Esmé Baltzer**, Birkevej 34, 2970 Hørsholm ☎ 45 86 54 45

**Erik Marcussen**, Græsager 302, 2980 Kokkedal ☎ 49 18 14 34 og 28 18 14 34  
e-mail: DWIS@vip.cybercity.dk

**Lis Andersen Torpet**, Østbanegade 39, 1. tv, 2100 København Ø  
☎ 35 43 17 73/86 17 73 43 (Århus)

**Jens Benoni Willumsen**, e-mail: kirsten.willumsen@mobilixnet.dk

**Jonna Skourup Christensen**, Rønhaven 4, 2500 Valby ☎ 36 17 13 05

**FORMAND:** *Louise Steensgaard*

**NÆSTFORMAND OG**

**BESTYRELSESEKRETER:**

*Lars Hornstrup Hansen*

**MEDLEMSSEKRETARIAT OG**

**KASSERER:** *Erik Marcussen*

**DVS-konto:**

Lån & Spar Bank,

Reg.nr. 0400 konto 11700 79724

**MEDLEMSBLAD:** *Ole Bidstrup*

**KULTURHISTORISK UDVALG:**

*Per Nielsen, Eva Frellesvig, Louise Steensgaard, Marianne Gall, Karen Munk Nielsen, Anne Walbom.*

**MØDEUDVALG:**

*Marianne Gall, Jonna Skourup Christensen, Lars Hornstrup Hansen, Esmé Baltzer, Lis Andersen Torpet*

**FESTIVALUDVALG:**

*Ole Bidstrup, Lis Andersen Torpet, Erik Marcussen, Jens Benoni Willumsen, Jonna Skourup Christensen,*

**ARKIVER:**

*Søren Laub, Jens Benoni Willumsen,*

## Ny adresse?

Giv besked til Medlemssekretariatet.

## Ekstra numre af medlemsbladet?

Skriv eller ring til medlemssekretariatet med oplysning om årgang, nr. og antal, så sendes bladene sammen med en giro-opkrævning på beløbet. Prisen for ekstra blade er 15 kr. pr. stk.+ porto.

## Selskabets kontaktpersoner:

### Nordjylland:

Sarah Petersson, Skovlykke 13,  
9210 Aalborg SØ ☎ 98 14 19 86

### Midtjylland:

Børge S. Knudsen, Nonbo Mark 18,  
Hald Ege, 8800 Viborg

### Syddjylland:

Finn Bagger, Naffet 25.1,  
6100 Haderslev ☎ 74 53 05 15

### Fyn:

Jens Benoni Willumsen,  
Bihlsvangen 14,  
5792 Årslev ☎ 65 90 19 14

---

Postbesørget blad  
(0900 KHC)  
Bladnr. 51281



*Den lutherske kirke  
Charlotten Amalie*

Endnu en af Ingvar Zangenbergs  
illustrationer i J. L. Carstens bog